

Ο ρόλος του πατέρα στην εγκυμοσύνη, τον τοκετό, το μητρικό θηλασμό

Χρήστος Παπαχρήστος, Μαιευτής Π.Γ.Ν.-Μ. "ΕΛΕΝΑ ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ" - Διεθνολόγος.

Η μετάβαση στη γονεϊκή ιδιότητα έχει αποκτήσει ενδιαφέρον για τους επιστήμονες, που ασχολούνται με την περιγεννητική περίοδο. Από το 1970 εξετάζεται ιδιαίτερα η θέση και ο ρόλος του πατέρα-συντρόφου στην εγκυμοσύνη, τον τοκετό, τη λοχεία και το μητρικό θηλασμό.

Οι γυναίκες κατά την μετάβασή τους στη μητρότητα υποστηρίζονται παραδοσιακά από άλλες γυναίκες, όπως τη μητέρα τους, τις αδελφές τους, τις φίλες τους, τις μαίες. Οι αλλαγές στη δομή της κοινωνίας και της οικογένειας μετέθεσαν το βάρος αυτής της υποστήριξης στον πατέρα-σύντροφο.

Κατά τα τελευταία 25 χρόνια είναι φανερό στην πράξη μια μεγάλη αλλαγή στον ρόλο του πατέρα-συντρόφου. Ο σημερινός πατέρας δείχνει μεγαλύτερο ενδιαφέρον να αποκτήσει γνώσεις γύρω από τα θέματα της εγκυμοσύνης και της φροντίδας του παιδιού. Επίσης, ενδιαφέρεται να έχει ενεργό μέρος στον τοκετό της γυναίκας του.

Ο βαθμός ανάμειξης του πατέρα-συντρόφου στη φροντίδα της εγκύου γυναίκας και του νεογνού αργότερα, εξαρτάται από πολλούς παράγοντες, όπως είναι η σχέση του με τη σύντροφό του, η επιθυμία του για την απόκτηση παιδιού, η παιδεία του, οι θρησκευτικές του πεποιθήσεις, η σχέση του με τους δικούς του γονείς και, κυρίως, η πληροφόρησή του σε θέματα που αφορούν την εγκυ-

μοσύνη, τον τοκετό και τη φροντίδα του νεογέννητου. Ωστόσο, ο καινούργιος ρόλος που ανατίθεται σήμερα στον πατέρα δεν είναι ακόμη ξεκάθαρος, αφού δεν είναι απλή υπόθεση η διαδικασία της ένταξης του πατέρα σ' έναν ενεργητικό ρόλο, που τον καλεί να αποδεσμευτεί από μια μακρά παράδοση που τον ήθελε ακινητοποιημένο στο περιθώριο. Ευτυχώς, υπάρχουν κάποιοι διέξοδοι, που βοηθούν τον άνδρα στην καινούργια του ταυτότητα.

Όμως, το καλύτερο που έχει να κάνει ο σημερινός πατέρας είναι, το να γίνει ο πατέρας που θα ήθελε να είναι. Πιθανώς, ο μεγαλύτερος μύθος από όλους να είναι αυτός του ορισμού του "καλού πατέρα". Αλλά η πατρότητα δεν είναι μια συγκεκριμένη οντότητα. Από την αρχή της εγκυμοσύνης της γυναίκας μέχρι και τα τρία πρώτα χρόνια της πατρότητας, οι άνδρες έχουν αλλάξει και έχουν αναπτύξει τη δική τους ταυτότητα ως πατέρες.

Σ' αυτό το σημείο παραθέτουμε πέντε συνηθισμένους "μύθους" καθώς και αλήθειες, που είναι κρυμμένες πίσω απ' αυτά τα "πιστεύω":

Πέντε μύθοι για την πατρότητα

1ος: Μόνο οι μέλλουσες μητέρες είναι σημαντικές.

2ος: Τα νεογέννητα δεν χρειάζονται στ' αλήθεια τους πατέρες τους.

3ος: Οι άνδρες δεν ξέρουν πώς να φροντίζουν τα παιδιά τους.

4ος: Οι άνδρες που επικεντρώνονται στα παιδιά τους, δεν τα καταφέρνουν καλά στη δουλειά τους.

Επική η αλλαγή σήμερα στους ρόλους των δύο φύλλων. Όλο και πιο πολλοί άνδρες βρίσκουν την πατρότητα εκπληκτική και αυτό έχει αλλάξει τα δεδομένα. Πολλοί πατέρες δεν δίνουν τόση σημασία στη δουλειά τους, επειδή βρίσκουν εκπλήρωση στην πατρότητα και στην οικογένεια και όχι γιατί δεν μπορούν να είναι ανταγωνιστικοί στην αγορά εργασίας. Σήμερα περισσότερο από ποτέ, οι άνδρες αισθάνονται ότι το γεγονός να είναι καλοί πατέρες αποτελεί ουσιαστική εκπλήρωση της ζωής τους.

5ος: Μοιραία, οι σημερινοί πατέρες είναι φτιαγμένοι όπως και ο δικός τους πατέρας.

Οι πατέρες μας δεν χρειάζεται να είναι το καλύτερο μοντέλο για την πατρότητα. Απλά, είναι μια επιρροή για το τί είδους πατέρες θέλουμε να γίνουμε. Καμιά έρευνα σ' όλο τον κόσμο δεν έχει δείξει ένα τέλειο μοντέλο πατέρα. Υπάρχουν διάφορες κουλτούρες και πολιτισμοί, που διαφοροποιούνται στο ρόλο της πατρότητας.

Για τους πατέρες μας "καλός πατέρας" σημαίνει εξασφάλιση στέγης, φαγητού και εκπαίδευσης για την οικογένειά του. Είναι προφανές, πως παλαιότερα οι πατέρες μας δεν ήθελαν να σπαταλήσουν μέρος από το χρόνο τους για το μεγάλωμα των παιδιών τους, όπως αυτό γίνεται σήμερα. Αλλά, όμως, ως τώρα προσπάθησαν να μας προσφέρουν το καλύτερο, δίνοντάς μας κοινωνικότητα και οικογενειακές αξίες.

Ο σημερινός πατέρας πρέπει να δια-

λέξει τί είναι καλύτερο για την οικογένειά του και να δει στην πατρότητα ένα ρόλο, που θα τον ωριμάσει. Μπορεί να πάρει τα θετικά και τα καλύτερα από την οικογένειά του, τους δασκάλους του, τους συγγενείς και τους φίλους του, και να τα χρησιμοποιήσει όπως δεν φαντάστηκε ποτέ ο δικός του ο πατέρας, δημιουργώντας μ' αυτό τον τρόπο τη δική του εικόνα ως πατέρα. Έτσι, μπορεί να γίνει ένα πολύ καλό μοντέλο πατέρα και για άλλους.

Τρόποι διαχείρισης των πέντε μύθων για την πατρότητα από τον πατέρα

- Ο χρόνος θα δείξει πόσο επηρεάζει θετικά την πατρότητά του.
- Επικοινωνώντας και μοιράζοντας τα

συναισθημάτά του με τη σύντροφό του και με άλλους έμπειρους πατέρες.

- Επικοινωνώντας με το νεογέννητο αμέσως μετά τη γέννηση.

- Φροντίζοντας το νεογέννητο, δίνοντας περισσότερο χρόνο για το παιδί του και λιγότερο για την καριέρα του.

- Δημιουργώντας το δικό του μοντέλο για το ρόλο του πατέρα, αναλογιζόμενος, πώς η καριέρα του θα του δώσει χρόνο για να μεγαλώσει το παιδί του και πώς μπορεί να το διαχειριστεί αυτό. Είναι ένα πείραμα, που θα δώσει καρπούς με το πέρασμα του χρόνου.

Γιατί είναι διαφορετικός ο ρόλος του πατέρα σήμερα;

- Η μητέρα πάντα έχει ανάγκη από βοήθεια. Πάντως, αυτό που δεν ξέρουν πολλοί άνθρωποι είναι, ότι όταν ο πατέρας μειώνει το στρες της μητέρας με το να εμπλέκεται με τα παιδιά, τότε και οι δύο γονείς νιώθουν πιο ικανοποιημένοι. Αυτό έχει θετική επίδραση στο γάμο τους και στα παιδιά.

- Ο διαφορετικός τρόπος αλληλεπίδρασης και φροντίδας του πατέρα εί-

ΕΛΕΥΘΡΑ (7) 3/2002

ναι υπέροχος για τα παιδιά. Καθώς τα παιδιά μεγαλώνουν, ο πατέρας συνήθως τα ενθαρρύνει να είναι πιο ανεξάρτητα. Δεν τα βοηθάει αμέσως στα προβλήματα που τους παρουσιάζονται, όπως συνήθως κάνει η μητέρα. Αυτό έχει ως αποτέλεσμα, τα παιδιά που έχουν πολύ θετική πατρική ενίσχυση να τείνουν να είναι πιο ανεξάρτητα, πιο ευέλικτα και περισσότερο ικανά να αντιμετωπίσουν νέες καταστάσεις. Έρευνες έχουν δείξει, ότι ο εμπλεκόμενος πατέρας ενισχύει το κίνητρο των παιδιών και την ικανότητά τους να είναι πιο αποδοτικά στη ζωή τους.

- Και ο πατέρας ωφελείται από το μοναδικό νέο του ρόλο, αυτόν της πατρότητας. Έχει πιο ευτυχισμένη και ολοκληρωμένη ζωή. Όταν ο πατέρας έχει υποστηρίξει και αναθρέψει συναισθηματικά και κοινωνικά τα παιδιά του, τότε είναι πιο αποδοτικός και περιποιητικός όταν φτάσει στη μέση ηλικία. Επίσης, είναι εκείνος που θα βοηθήσει περισσότερο τους νεότερους εργαζόμενους και θα τους κατευθύνει να εμπλακούν με τα κοινά.

- Η πατρότητα είναι το μοναδικό και περισσότερο δημιουργικό, περίπλοκο, συναρπαστικό, πλούσιο και γεμάτο ικανοποιήσεις κατόρθωμα της ενήλικης ζωής ενός άνδρα.

Οι πιο συνηθισμένοι φόβοι του πατέρα

- Νιώθει ότι δεν του δίνουν σημασία.
- Φοβάται το sex.
- Φοβάται τις αντιδράσεις του στις εναλλαγές της διάθεσης της γυναίκας του.
- Αγχώνεται με την υγεία της γυναί-

κας του και του παιδιού του.

- Φοβάται ότι θα αλλάξει το σώμα της γυναίκας του.
- Αγχώνεται με το πόσο καλός πατέρας θα γίνει.

Μικρές οδηγίες που θα ανακουφίσουν τους πατέρες από τους φόβους τους

ΠΡΕΠΕΙ:

- και οι δύο (μητέρα-πατέρας) να αποτελούν μια ομάδα,
- να μιλάνε ανοιχτά μεταξύ τους και να εκφράζουν τους φόβους τους και τις ελπίδες τους,
- να παραβρίσκονται σε όλες τις επισκέψεις στους ειδικούς (γιατρό, μαία-μαιευτή) και στα U/S ή σε άλλων ειδών εξετάσεις,
- να επισκέπτονται μαζί τους ειδικούς,
- να βοηθούν τη γυναίκα τους κατά την περίοδο της εγκυμοσύνης της, παρακολουθώντας την υγιεινή διατροφή της και τις σκέψεις της.

Έρευνες έχουν δείξει, ότι στις σημερινές κοινωνίες οι μέλλοντες πατέρες επηρεάζονται από την εγκυμοσύνη της γυναίκας τους και αναπτύσσουν ψυχοσωματικά συμπτώματα. Έχει δε παρατηρηθεί, ότι όσο η μετάβαση στην πατρότητα παραμελείται, τόσο πιο έντονα είναι αυτά τα συμπτώματα συμπάθειας, ή "αρρενολοχείας" όπως ονομάζονται, τα ποία εμφανίζονται στο 20% περίπου των ανδρών. Συμπτώματα όπως η μειωμένη τους όρεξη, η ναυτία ή οι στομαχικές τους διαταραχές, μπορούν να αποδοθούν στην εγκυμοσύνη της συντρόφου τους μέσα από ένα μηχανισμό ταύτισης. Οι άνδρες δεν τα συνδέουν με την

εγκυμοσύνη της γυναίκας τους, δεν τα αναφέρουν και δεν έχουν θεραπεία γι' αυτά. Ας δούμε παρακάτω πώς πρέπει να αντιμετωπίζονται κάποιες συνηθισμένες καταστάσεις.

1. Ο ΠΑΝΙΚΟΣ ΠΟΥ ΣΥΜΒΑΙΝΕΙ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΚΑΤΙ ΚΑΚΟ

Το "κλειδί" για να αντιμετωπίσουν το στάδιο του πανικού, είναι να μην τον πολεμήσουν. Να τον δεχθούν απλά ως μια περίοδο αϋπνίας, απώλειας μαλλιών, ως μέρος του παιχνιδιού. Τίποτα που δεν αξίζει, δεν είναι εύκολο. Μπορούν να το ξεπεράσουν και να το δουν θετικά. Απλά, αν κοιτάξουν γύρω τους, κάθε άτομο που θα δουν είχε έναν πατέρα. Αν μπορούν οι άλλοι, μπορούν κι αυτοί.

2. Η ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ

Δεν είναι μόνοι τους. Πιθανότατα και η σύντροφός τους να περνάει την ίδια μεταβατική φάση. Ας επικοινωνήσουν μεταξύ τους για να βρουν κοινά σημεία στήριξης.

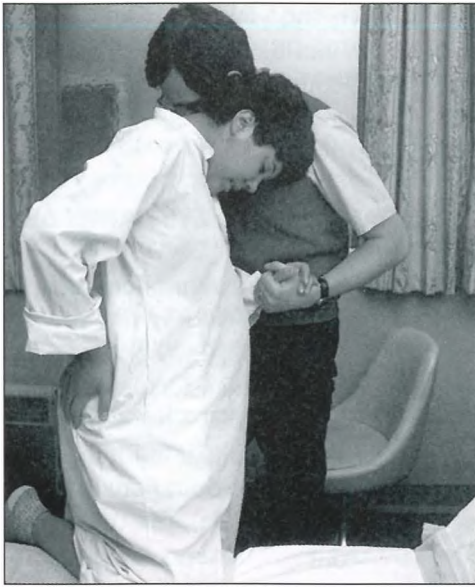
3. Ο ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΣΜΟΣ

Ο προγραμματισμός είναι ο καλύτερος τρόπος για να αντιμετωπίσουν τις δυσκολίες τους. Δηλαδή, μπορούν μαζί να κάνουν ένα πρόγραμμα για τα οικονομικά τους, για την ιατρική κάλυψη, για την προετοιμασία του δωματίου και των μωρουδιακών, να βρουν μια καλή μαία ή ένα μαιευτή, να εκπαιδευθούν στα μαθήματα ψυχοσωματικής προετοιμασίας των γονέων για την εγκυμοσύνη, τον τοκετό και τη λοχεία. Θα έχουν μπροστά τους εννέα μήνες, για να πετύχουν το πρόγραμμα που θα φτιάξουν.

4. ΝΑ ΓΕΛΑΝΕ ΠΙΟ ΣΥΧΝΑ ΚΑΙ ΠΙΟ ΠΟΛΥ

5. ΤΑ ΠΡΑΓΜΑΤΑ ΕΙΝΑΙ ΑΠΛΑ

Το να έχει κάποιος ένα παιδί είναι τόσο

δύσκολο, όσο το κάνουμε να είναι. Χρειάζονται πολύ λίγα πράγματα για να κάνομε ένα παιδί ευτυχισμένο.

Τα πλεονεκτήματα των μαθημάτων προετοιμασίας για τον τοκετό

Για τους μελλοντικούς πατέρες:

- Είναι ο χρόνος, που και οι δύο μπορούν να περάσουν μαζί σκεπτόμενοι για την εγκυμοσύνη και τον τοκετό, λόγω έλλειψης χρόνου και των δύο.
- Θα μπορούν μετά να πάρουν από κοινού πιο εύκολα αποφάσεις, όπως για το πού θα γίνει ο τοκετός ή από πού θα πάρουν πληροφορίες. Όσα πιο πολλά πράγματα γνωρίζουν, τόσο πιο εύκολα τα συζητούν και είναι προτιμότερο να παίρνουν μαζί τις αποφάσεις, παρά μόνη της η σύντροφος-μέλλουσα μητέρα.
- Μπορεί οι μελλοντικοί πατέρες να είναι οι μοναδικοί που θα υποστηρίζουν τη σύντρόφό τους στην αίθουσα τοκε-

τών, γιατί μπορεί να μην υπάρχει κανείς άλλος εκεί για να τη βοηθήσει (μαϊά-μαιευτής κ.ά.). Παρακολουθώντας τα μαθήματα Ψυχοπροφυλακτικής προετοιμάζονται με πληροφορίες και συμβουλές, που θα απαλύνουν τους φόβους τους. Ο τοκετός μπορεί να γίνει μια από τις πιο απολαυστικές στιγμές στη σχέση του ζευγαριού. Κάνοντας τα μαθήματα γίνεται πιο ομαλή η μετάβαση από την εγκυμοσύνη στον τοκετό, τη λοχεία, τη γο-νεϊκότητα.

- Θα γνωρίσουν καλύτερα την περίοδο της εγκυμοσύνης και τις δυσκολίες, που περνά η σύντροφός τους κατά τη διάρκεια των μαθημάτων και της ενημέρωσης (δηλαδή αν νιώθει ναυτία, αν ζεσταίνεται, αν παραπονιέται ή φωνάζει). Όταν μάθουν γιατί γίνονται όλα αυτά, τότε θα καταφέρουν να την υποστηρίξουν ουσιαστικά.

10 συμβουλές προετοιμασίας για τον τοκετό

Για τους μελλοντικούς πατέρες:

1. Να ρωτάνε για τις απορίες που έχουν.
2. Να φέρνουν μερικά πράγματα για τους ίδιους.
3. Να ξέρουν τί μπορεί να συμβεί.
4. Να γίνουν πιο εύκαμπτοι.
5. Να βρουν έναν αντιπερισπασμό για τους πόνους της γυναίκας τους.
6. Να είναι με τη σύντρόφό τους ένα σύνολο, μια ομάδα.
7. Να γνωρίζουν τις ικανότητές τους.
8. Να είναι προετοιμασμένοι να πάρουν την κατάσταση στα χέρια τους.
9. Να είναι προετοιμασμένοι στο να περιμένουν.
10. Να είναι εκεί!

Ποιά ρόλο μπορεί να παίξει ο πατέρας στον τοκετό;

Ο ρόλος του πατέρα στη γέννηση του παιδιού έχει αλλάξει δραματικά, από τότε που ο σύζυγος περνούσε αγχωμένους τις ώρες της διαδικασίας του τοκετού, περιμένοντας στο δωμάτιο αναμονής του μαιευτηρίου την ανακοίνωση του γιατρού: “είναι κορίτσι”, “είναι αγόρι”. Σήμερα, πολλοί άνδρες εμπλέκονται από τη στιγμή που το τεστ εγκυμοσύνης είναι θετικό. Παραβρίσκονται στα ραντεβού με το γιατρό κατά τη διάρκεια της εγκυμοσύνης, όπως επίσης και στα μαθήματα ψυχοπροφυλακτικής προετοιμασίας, καθώς και αργότερα, μετά τον τοκετό, στα γκρουπ πατέρων.

Μερικοί άνδρες εμπλέκονται και αισθάνονται άνετα μ’ αυτές τις διαδικασίες, άλλοι όμως όχι, και όλοι τους δεν έχουν συνειδητοποιήσει, ακόμη, την ιδέα της παρουσίας τους στην αίθουσα τοκετών. Αλλά οι περισσότεροι, μόλις δουν τη γέννηση του παιδιού τους αισθάνονται ότι έχουν περάσει τις πιο σημαντικές και ανεπανάληπτες στιγμές της ζωής τους και, σίγουρα, τη μεγαλύτερη εμπειρία.

Ο πατέρας μπορεί να βοηθήσει τη γυναίκα του στον τοκετό;

Ο πατέρας μπορεί να τη βοηθήσει:

- χαλαρώνοντάς την,
- κάνοντας περίπατο μαζί (δεν χρειάζεται να κάθεσαι συνέχεια στο κρεβάτι),
- βάζοντάς την σε πιο ανακουφιστική θέση, όταν βρίσκεται στο κρεβάτι της,
- ασκώντας πίεση στη μέση της, στο σημείο ακριβώς που την ανακουφίζει,
- κάνοντάς της ελαφρό μασάζ και χαϊδεύοντάς την,

- όταν θελήσει να κάνει μπάνιο,
- δροσιζοντάς την με ζεστές ή κρύες κομπρέσες,
- με το να βεβαιώνεται ότι είναι αρκετά ενυδατωμένη (μπορεί να της βρέχει τα χείλη ή να της δίνει λίγο χυμό),
- με το να βεβαιώνεται ότι είναι χορτάτη και δεν πεινάει (πριν πάνε στο μαιευτήριο),
- με το να ασχολείται με την επικοινωνία και τα τυχόν τηλέφωνα που θα χτυπούν,
- οδηγώντας προσεκτικά κατά τη μεταφορά στο μαιευτήριο,
- κάνοντας εύστοχες ενέργειες,
- με το να βεβαιωθεί ότι το περιβάλλον στο μαιευτήριο είναι κατάλληλο,
- βάζοντάς της μουσική,
- επεμβαίνοντας όταν χρειάζεται,
- με το να απασχολεί τη φαντασία της λέγοντάς της όμορφα λόγια, μιλώντας

της για τα μελλοντικά τους σχέδια κ.ά.

- ρωτώντας τη μαία, το μαιευτή ή το γιατρό για συμβουλές που θα την ανακουφίσουν,

- θυμίζοντάς της το παιδί που θα γεννηθεί (με όλα αυτά που περνά, ίσως να το έχει ξεχάσει),

- με το να μάθει πώς δουλεύει σωστά η Μέθοδος Ανώδυνου Τοκετού,

- προσέχοντας τα σημάδια της μετάβασης των σταδίων του τοκετού,

- ακούγοντάς την όταν μιλάει για τους φόβους της, τις ανησυχίες της κ.ά.,

- με το να της υπενθυμίζει πόσο σπουδαία τα καταφέρνει και

- απολαμβάνοντας όλο αυτό το μυστήριο, που είναι ΜΟΝΑΔΙΚΟ και δεν θα το ξεχάσει ποτέ.

Τί γίνεται στην Ελλάδα;

Στην ελληνική πραγματικότητα η πλειονότητα των πατέρων παραμένουν ακόμα στην αίθουσα αναμονής των μαιευτηρίων, χωρίς να συμμετέχουν στη διαδικασία του τοκετού και να παρακολουθούν τη γέννηση των παιδιών τους.

Τελευταία άρχισε η μελέτη των συναισθηματικών αντιδράσεων του Έλληνα πατέρα. Η κ. Δραγώνα (1992), σε μια διαπολιτισμική μελέτη Αγγλίας- Ελλάδας βρήκε ότι οι Έλληνες γονείς περνούν

χωριστά τη μετάβαση στη μητρότητα και την πατρότητα. Σε σχέση με τους Άγγλους οι Έλληνες πατέρες βρέθηκαν φυσικά και συναισθηματικά πιο μακριά από τις γυναίκες τους κατά τη διάρκεια της εμπειρίας της εγκυμοσύνης και του τοκετού.

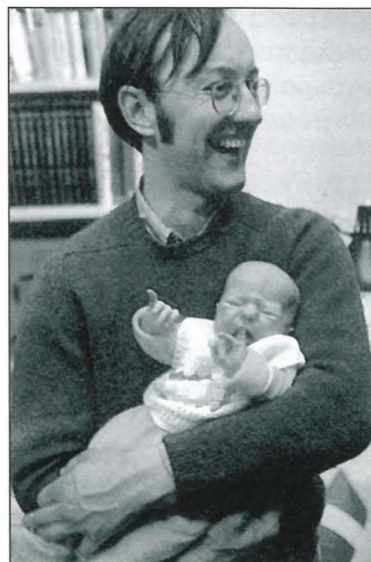
10 πληροφορίες-συμβουλές για τους νέους πατέρες

1. Τα νεογνά δεν είναι τόσο εύθραυστα. Να μην φοβούνται να τα αγγίζουν. Να ρωτήσουν κάποιον ειδικό ή κάποιον που να ξέρει πώς κρατάνε ένα βρέφος.

2. Όταν αισθάνονται παραμελημένοι να μιλάνε με τη σύντροφό τους.

3. Οι νέοι πατέρες έχουν απρόβλεπτα συναισθήματα. Να μάθουν να ζητούν και να ζητούν βοήθεια όταν χρειάζεται.

4. Να υποστηρίζουν τη μητέρα στο μητρικό θηλασμό. Να της λένε πόσο περήφανοι είναι γι' αυτήν και να την προστατεύουν από τα τυχόντα αρνητικά σχόλια

του οικογενειακού ή φιλικού περιβάλλοντος.

5. Να βοηθούν στις δουλειές του σπιτιού και να φροντίζουν τα μεγαλύτερα παιδιά. Να της υπενθυμίζουν να μην ασχολείται με το σπίτι, αλλά με το νεογέννητο.

6. Μπορεί και αυτοί να πάθουν κατάθλιψη. Πρέπει να μάθουν να ζητούν βοήθεια.

7. Να θυμούνται ότι το μόνο πράγμα που δεν μπορούν να κάνουν, είναι να θηλάσουν. Μπορούν, όμως, να αλλάξουν

πάνες, να παρηγορούν το βρέφος όταν κλαίει, να παίζουν μαζί του κ.ά.

8. Όταν χρειάζονται βοήθεια να τη ζητούν από τη μαία ή το μαιευτή, το γιατρό κ.ά.

9. Οι μητέρες χρειάζονται περισσότερη ξεκούραση και φροντίδα. Να τις βοηθούν.

10. Να θυμούνται ότι ένα νεογέννητο έχει κάνει τη ζωή τους άνω-κάτω και πρέπει να μάθουν να ζουν με έναν καινούργιο άνθρωπο δίπλα τους.

(Συνέχεια στο επόμενο τεύχος)

4ο Πανελλήνιο Συνέδριο Ψυχοπροφυλακτικής

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΜΑΙΕΥΤΙΚΗ ΨΥΧΟΠΡΟΦΥΛΑΚΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ

Ερυθρού Σταυρού 6, 151 23 ΜΑΡΟΥΣΙ, Τηλ.: 6869287 - Fax: 6830559, E-mail:mitera@otenet.gr

Προς το

Αθήνα, 23 Μαΐου 2002

ΣΥΛΛΟΓΟ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΩΝ ΜΑΙΩΝ-ΜΑΙΕΥΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ

Αριστέιδου Παππά 2 - 115 21 Αθήνα

Σας ενημερώνουμε ότι το 4ο Πανελλήνιο Συνέδριο Ψυχοπροφυλακτικής θα γίνει στις 8, 9 και 10 Νοεμβρίου 2002 στη Θεσσαλονίκη, στο Ξενοδοχείο "ΚΑΨΗΣ". Θέμα του Συνεδρίου είναι:

“Ψυχοπροφυλακτική προετοιμασία για τον τοκετό.

Εμπειρίες, προτάσεις, αποτελέσματα”.

Θα βραβευθούν 2 (δύο) εργασίες. Οι εργασίες που θα λάβουν μέρος στη βράβευση, θα πρέπει να έχουν σταλεί μέχρι τις 30 Ιουλίου 2002 στην παραπάνω διεύθυνση της Εταιρείας, υπόψη κ. Ελευθερίας Δημοπούλου. Αν τις στείλετε με e-mail, να μας ενημερώσετε τηλεφωνικώς. Το δικαίωμα συμμετοχής για γιατρούς, μαίες και μαιευτές είναι 60 ευρώ και για τους φοιτητές δωρεάν.

Για δηλώσεις συμμετοχής στο Συνέδριο απευθυνθείτε:

- Στην Αθήνα: κα Ελευθερία Δημοπούλου

Τηλ.: 010-6894588, Κινητό: 0944-370235, E-mail:eutokia@otenet.gr

- Στη Θεσσαλονίκη: κα Ελένη Δημητροπούλου, Τηλ.: 0310-821897

- Για Ξενοδοχείο και εισιτήρια: κα Λαούδη, Τηλ.: 010-3233131, 010-3233907

Παρακαλούμε η παρούσα ανακοίνωση να δημοσιευθεί στο περιοδικό "ΕΛΕΥΘΩ".

Με εκτίμηση

Ο Πρόεδρος

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΠΑΝΟΠΟΥΛΟΣ